

NEVEK ÉS ÁRNYÉKOK Utcagaléria Veszprém

TULAJDONKÉPPEN ÖRVENDES A TÉNY, HOGY EGY VIDÉKI NAGY-
VÁROS ÖNKORMÁNYZATA UTÓLAG UGYAN, DE MÉGIS KREATÍV
KÖZTÉRFEJLESZTÉSBE KEZD.

Történt, hogy a Veszprémbe százötven
millió költségen felépült Budapest utca-
Jutasi út kereszteződése alatt húzódó gya-
logos aluljáróból köztéri galéria lett. Vagyis
a Pannonterv Veszprém (Halász István, Var-
ga Balázs) tervei alapján felépült az új
csomópont, aminek látványát hatalmas,
ívelt betonfelületek dominálják. Nehezen
szerethető, méretes mérnöki műtárgy jött
létre. Léptékét a helyi ember bajosan tudja
a belváros közeli szituációhoz igazítani.

Nem meglepő, hogy a zömében forma-
tervezőkből álló Városi Tájékp Csoport
(VTCS) alkotóinak koncepciója a tér huma-
nizálására törekedett. Tették mindezt úgy,
hogy egyfelől a város kulturális vérkerin-
gésébe kapcsolták a projektet, másfelől
annak architektúráját is „átfirták”. Eszközül
a falfestést választották, rokonítva elkép-

zelésüket a tagek, graffitik aluljáróvilágá-
hoz. Maga az utcagaléria névadó művésze,
Szilágyi „Lackó” László underground kife-
jezési módjával is párhuzamba állít-
ható a falfestés. Végül a városban élt,
további több tucat művész nevét, illetve
a Vass-gyűjteményt idézi meg a VTCS kon-
cepciója. A látványvilág geometriai tervé-
nek fontos része az aluljáró épített szerke-
zete, annak vetett árnyéka adta geometria.
A festett árnyékok torzított, megnyúlt sáv-
mintázatot alkotnak a falakon, egyfaj-
ta vizuális játékra hívva a járókelő-nézőt
valós és festett árnyék között. A festett
árnyék statikus, a valódi viszont állan-
dó mozgásban van, ez adja a galéria foly-
ton változó képét. A nyersbeton falakon
a festett minták hálójá rendhagyó kontraszt-
ként ad sajátos arculatot az utcagalériának.

Szöveg:

Kutor Elvira

Terv:

Szöllőssy

Barbara,

Pyka Zsolt,

Széles Orsolya

Fotó:

Bujnovszky

Tamás

